

El repartiment de *L'antiquari*, que va comptar amb dos actors amb síndrome d'Asperger

LA TEATRAL ENS VA OFERIR UNA SENYORA ESTRENA

La companyia de la Soci triomfa amb *L'antiquari* davant d'un públic que va omplir la sala i que en va sortir complagut

La Teatral és el grup de Teatre Barcelona de la Soci. Un grup, per cert, amb més anys d'existència que la mateixa Associació. Som un grup nombrós, però sovint hi coincidim pocs al mateix temps, ja que preparem tres o quatre obres per temporada i el repartiment sol no coincidir, per així poder tenir, tothom que vulgui, l'oportunitat de participar en algun acte cada any.

Aquesta és la idea, fer teatre per gaudir-ne, perquè ens agrada, però també per fer-ne gaudir els altres. I, per això, ens fem costat uns als altres i venim a veure les obres que fan els companys, més enllà de si ens agrada més o menys el títol, de si el coneixem o de qui hi participi. Ens agrada el teatre, actuem, dirigim, participem en tasques més tècniques, o en la regidoria, o ajudant en la direcció, o en l'escenografia, o apuntant o amb el que calgui... o gaudint-ne com un espectador més. I això últim és el que vaig fer el dissabte, 30 d'abril.

He de dir que només en sabia el títol de l'obra però no res més. Tampoc m'ho vaig qüestionar,

els companys feien una obra i la vaig anar a veure acompanyat de la meua dona. I em vaig trobar amb dues originalitats. La primera és que *L'antiquari* és una obra escrita pel company associat Xavier González Costa, que va guanyar el premi Bambolina 2012 i que no havia estat encara representada.

Érem, doncs, davant d'una *estrena* amb majúscules, cosa que ha passat molt poques vegades a l'escenari de la Soci.

PROPERA ESTRENA: BOULEVARD

Els dies 8, 10 i 11 de juny, la Teatral estrena l'obra *Boulevard*, de Carrol López, dirigida per Gustavo Gómez, a la sala Auditori del local social de Barcelona. La funció serà a benefici de la Fundació Pasqual Maragall. Per qüestió d'aforament, cal que reservem l'entrada. Tots hi som convidats!

Una senyora estrena

Ja d'entrada ens trobem amb l'escenari a la vista. No hi ha cortina. És la botiga de l'antiquari. Un espai carregat d'objectes vells, tant els que hi ha per vendre com els que formen part del mobiliari que deu haver estat a la botiga durant molt i molt de temps. Al fons, a través dels vidres de la porta i de l'aparador, es pot veure el carrer, el carrer del Mar segons la placa que podem llegir.

S'obren els primers llums, llums de taula que aporten una claror esmoreïda i groguenca que encara ens posa més en situació. Gairebé s'ensuma la pols

SOLIDARITAT

Una nova dimensió del PAS, des de la Teatral

+ L'altra originalitat té a veure amb el PAS de l'Associació. Darrerament estem força actius, a la Soci, en aquest tema, però aquest cop la implicació de la Teatral va ser majúscula. Les representacions de l'obra, igual que en d'altres, van servir per vincular-ho a una entitat del tercer sector. I la vinculació va ser total. Es va fer la presentació de l'Associació Síndrome d'Asperger, es va explicar la síndrome i es van recollir diners amb la venda de productes fets pels nens i altres donatius, però el més important és que per primer cop es van integrar dos nois amb aquesta patologia dins de l'obra: Albert Mateu i Arnau Muntadas. Així doncs *L'antiquari* ha estat la primera obra *inclusiva* que ha fet la Teatral.

Segons les dades facilitades per la Soci, gairebé 700 persones van omplir la sala Auditori del local social i es va recaptar un total de 1.457,66 euros que van ser donats a l'Associació Síndrome d'Asperger de Catalunya. ■

i l'olor de rescumit que deuen tenir aquelles peces que esperen una nova vida. I apareixen els propietaris de la botiga, el vell antiquari, ja molt envellit i afectat d'alguna demència senil, interpretat magistralment per Joan Oriol, i la seva filla, ja gran, soltera, encarnada per Victòria de Lucas que portarà amb molta solvència el pes de l'obra fins al final. És una relació familiar de sacrifici, que ens reflecteix com un mirall allò que la majoria coneixem molt bé directament o indirectament. Això ja ens marca una mica la pauta del que ens trobarem.

De seguida fa l'entrada la Paquita, la veïna divertida, xerraire i una mica tafanera que dóna llum, color i volum a la botiga. Bona feina d'Àngels Sellés, en un paper que segur que haurà gaudit molt.

Per la botiga, hi van passant un possible client americà que cerca discs de vinil de *country*, en la pell de Joan Giral, que es va arrancar a ballar i tot amb Paquita i Àngels. També hi passa el butaner que interpretava molt alegrement Albert Mateu, la farmacèutica (M. Josep Sanchis) que portava la comanda, el carter (Francesc Joan) que portava la correspondència i un noi, Arnau Muntadas, que semblava estimar-se els antiquaris com si fossin de la seva mateixa família. El carrer també té vida i podem veure els vianants que hi passegen i s'aturen a mirar els aparadors. Bona feina de Joan Giral i de Teresa Vall amb diversos canvis de vestuari.

Fins aquí ens trobem amb una història de barri, amb *gent corrent* que intercanvia converses, que riu i plora com tothom. Però entra en escena Heribert, un suposat client que Manel Paulo s'encarregarà de convertir en un home galant i amb classe al principi i un mercader sense escrúpols, després. A partir d'aquí, la història fa un gir inesperat que no desvetllarem, per acabar amb una explosió de sentiments que a uns quants ens van fer caure alguna llàgrima.

Això és el teatre, sentir, viure les vides dels altres, riure i patir amb ells. I això ho ha aconseguit Mercè Lara dirigint aquest *antiquari* que va tenir la seva representació més lluïda precisament el dissabte i de la qual l'autor, presencialment, va manifestar sentir-se molt satisfet de com s'havia dut a escena.

Ah, i no vull oblidar la importància que tenen els sons en el teatre, igual que la llum que ja hem comentat, i com cada cop que s'obria la porta se sentia el dringar de la campaneta i el soroll del carrer, fent-nos sabedors que no estàvem sols i que l'antiquari forma part d'aquest món que a vegades corre massa. Molta merda a la Teatral! ■

JOSEP ARTOLA
LA TEATRAL

APLICACIÓ

JA T'HAS BAIXAT L'APP DE LA SOCI?

↘ Amb l'app de la Soci tenim l'agenda de les activitats que es fan a la nostra demarcació i ens permet estar en contacte permanent amb l'Associació a través del telèfon mòbil, la tauleta o qualsevol altre terminal amb connexió a la xarxa.

També rebrem de manera puntual qualsevol informació relacionada amb les seccions a les quals estiguem inscrits i podem consultar qualsevol activitat associativa i de les seccions que es convoqui a tot l'Estat o, per geolocalització, només a la nostra demarcació.

L'aplicació té una doble funció: d'una banda, millorar i ampliar les vies de comunicació amb els associats i, de l'altra, donar suport als delegats en la seva tasca diària. ■

